

JUNI

NR. 10

1992

SAMMENHOLDET GAV GULD

Kvindelandsholdet fightede sig til guld i Europa Cup'en i Aalborg i en utrolig spændende finale mod tyskerne. En finale hvor hele følelsesregistret skulle gennemleves af både tilskuerne i hallen og ved TV-skærmene, samt ikke mindst hos spillerne selv.

NYHEDSBREV

10/92

Begge hold startede meget nervøst. Helle Jørgensen, der havde fungeret som "førstemand" i hele turneringen, lagde også som så ofte tidligere ud med en strike. En strike af "førstemanden" havde i tidligere kampe vist, at det kunne trække hele holdet med, men det fungerede ikke denne gang. Der blev spillet meget stift. Førsteslagene kom slet ikke ind på plads, og flere af spillerne så ud som om, at de gerne havde gjort debutanten Bettina Lund følgeskab på udskiftningsbænken.

Til alt held gik det ikke meget bedre i den tyske lejr. De var gået ubesejrede gennem den indledende runde og til finalen med maksimum point. Danskerne havde dog spillet med et højere holdgennemsnit end tyskerne, og en af deres serier var endog blevet så stort som 1082. En god regel er, at man skal tabe mindst en kamp i så stort et mesterskab, og den tanke har måske også strejft tyskerne.

Da der endelig gik hul på stike-poseden

Med en beskeden overvægt til tyskerne fulgtes holdene ad i de første ruder. Omkring 6. og 7. rude var det ikke sjovt at være dansk tilskuer. Det virkede som om, at "vores" ikke ville komme igang, og få overhalet tyskernes stadig beskedne forspring. Ottende rude gik lidt bedre, og bragte håb til os altid optimistiske. Så kom braget. I 9. rude lavede pigerne "fuldt hus". Fem strikes og et "mandehul" til holdleder John Thomassen fik for alvor sat gang i olé'erne. Tyskerne blev for alvor rystet, da deres nier-rude samtidig kom til at byde på ikke mindre end 3 huller.

Danskernes forspring havde lige pludseligt vokset sig så stort, at 10. rude kun burde være en formalitet. Det blev det også, der var endda plads til at både Helle A. og Malene kunne "smide" væk. Trine Simonsen, der var startet meget usikkert i de første par ruder, sluttede af med 5 strikes, og med sine 222 blev hun det, man kan kalde en "matchvinder". Trods de små marginaler endte finalen så sikkert som 921 til Danmark mod 873 til tyskerne.

Der var ingen ende på jubelen. Olé'erne blandede sig med glædestårer, kys og klask på sved-gennemblødte rygge. Der var bare skønt, der nede i Løvvangs kælder, med omkring 30 grader i skyggen.

To sejre på samme dag

De individuelle resultater er den ene side af et godt resultat, mens sammenhold og holdspil er den anden side af det samme resultat, når det hele skal gå op i en højere enhed og ende med guld i et mesterskab, der strækker sig over 5 dage.

Anne Rath sagde efter finalen for åben mikrofon, at holdspillet havde fungeret perfekt hele vejen igennem. Når een på holdet fejlede, var de andre straks klar til at slå til og udligne fejlen.

Pigerne vandt også medaljeoverrækkelsen. Der - øverst på skamlen med en sprudlende og smittende glæde med sang og olé, de har snart sagt en sang til enhver lejlighed, fik de bare hele hallen til at koge. Der var ikke et øje tørt.

Mændene havde været ude og handle, og med en buket roser sagde de tillykke. En flot gestus fra et hold, der absolut ikke havde nået, hvad de satsede på.

Intet kommer af intet

Man kommer ikke sovende til en guldmedalje, i det hele taget kommer man ikke sovende til overhovedet at gennemføre et så stort arrangement som et Europa Cup. Der blev spillet hele dagen. Kvinderne startede klokken otte om morgenen. og inden mændene fik spillet den sidste kugle, var klokken passeret midnat.

NYHEDSBREV

10/92

Pigerne var på tærne allerede klokken fem, for at nå igennem morgenes ritualer. Der blev gået, løbet og jogget i den morgenstille Kildepark, svømmet i den kolde udendørs-pool, inden hotellet endelig vågnede og kunne servere morgenmad. Mændene havde til gengæld den udsøgte fornøjelse, at starte i en behagelig forvarmet bowlinghal ved firetiden om eftermiddagen. Hvordan man lader op til sådan noget, er et godt spørgsmål.

Sort torsdag

Det startede så lovende for mændene. Uden at præstere det helt store vandt de 5 ud af 6 kampe den første dag. Den næste dag blev en sort torsdag, som ingen af den glemmer sådan lige med det samme. De startede med at tabe til 3 ellers overkommelige modstandere, Israel, Italien og Island. Og i løbet af dagens 7 kampe, blev det kun til beskedne 4 point.

Holdet spillede helt uden gejst. Det lignede nærmest en flok individualister, som ikke troede på noget som helst. Ærgerligt - når man nu ved hvad de i virkeligheden står for hver især. Hvad der egentlig skete på holdet, er der ikke noget officielt svar på. Et enkelt spørgsmål fra en interesseret med dertil hørende "svar" fra en uinteresseret, var nok til at holde sig på behørig afstand.

Dobbelt ærgerligt var denne "sorte torsdag", idet holdet igen næste dag fandt sine "ben". Nu var det pludselig 6 sejre i 7 kampe. "Arvefjenden" Sverige blev slået med ikke mindre end 1083 mod 1051.

Men - løbet var kørt. Det var ikke muligt at indhente det tabte. Holdet endte på en 6. plads, som må anses for at være en hæderlig placering - alt taget i betragtning.

Herrerfinalen kom til at stå mellem Finland og Holland. Sejerscifrene til finnerne blev så flotte som 1044 mod 975.

Svenskerne, både mænd og kvinder, måtte tage til takke med bronzemedaljerne. Det var et par meget skuffede hold, der tog plads på sejrsskamlens nederste trin.

Det gik i nordjysk olie

Organisationen klappede. Karakteren er til kryds og slange. Hvis der har været problemer hist og her, har de i hvert fald ikke været så store, at de er nået ind i jeres udsendtes øresnegl.

Resultatformidlingen var noget for sig. Næsten inden de implicerede hold kendte udfaldet af deres egen kamp (lidt overdivelse fremmer forståelsen) stod de med en komplet resultatliste i hånden. Baneskiift foregik efter signaler fra kulørte flag, fløjt og underlige tegn og gerninger.

Pressecentret var som altid et livligt og trafikeret sted. Man tror, at man har det materiale, som man har samlet sammen hen ad vejen, indtil det skal bruges - så er der altid en eller anden, der lige har lånt. De 3 bestyrer, Henning Salling, John Hvid og Jan Krogshave havde nok at se til. De betjente det meste af Europa med en lind strøm af telefax'er. En speciel og kærkommen tak kom der fra en svensk journalist i Linköping, der på grund af den fine service, bare kunne sidde hjemme i Sverige og dække hele arrangementet.

Voksne mennesker slås ikke. Men, når der kun er to telefoner og mange ivrige journalister og andet godtfolk, der gerne vil aflevere deres bowling-stof samtidig, er det tæt på. Vi danskere mente, at vi havde mest at aflevere.

NYHEDSBREV

10/92

Stemmingsfyldt afslutning

Banketten var måske det mest internationale arrangement, som Hotel Hvide Hus nogensinde har lagt sale til. På et tidspunkt skulle man nærmest tro, at det var europæiske sangkor og folkedansere der havde haft stævne i Aalborg og ikke bare en flok glade bowlere. Det er en ubeskrivelig stemning, når nationerne går fra gruppe til gruppe og opfordrer til sang og dans. Ikke uventet var det de livlige irlændere, der for alvor fik sat skub i det store selskab på 450 personer.

Under Europa Cup'en var der indtil flere TV-stationer på besøg.

Er der en eller ander der ligger inde med en videooptagelse fra TV2-Nord, TV2-Midt/Vest eller TV Aalborg, så kontakt venligst
Niels Ærboe 66 17 30 01

REPÆSENTANTSKABSMØDE

Dansk Bowling Forbund skal positionere sig. Ordet, der ikke står i »Nudansk Ordbog«, kom fra Lego's marketingchef Otto Juhl Nielsen. Han startede repræsentanterne op med en 45 minutters lang "Pep Talk" - på overhead - omkring det at markedsføre et idrætsforbund.

Det kan nok siges, at der kom noget på bordet. Han lagde ikke fingre imellem, men stod frejdigt frem og pegede ting ud, som vi i forbundet havde været stolte og tilfredse med, og sagde: »Det kan gøres meget bedre«.

Den stakkels referent har det svært lige nu. Det er ikke nemt, at holde styr på, hvad der kom ud af munden på Otto - det talende vandfald.

Med positionering mente Otto Juhl, at bowlingforbundet skal forsøge at få plads i folks bevidsthed. Bevidstheden har det med at være ret begrænset, den rummer kun 5 ting plus/minus 2 - og til tider endog noget mindre. Han postulerede, at det kun var i de fås bevidsthed, at der var plads til bowling. Med til billedet hører, at der blev leveret at hav af forslag til aktiviteter, der kan være med til at forbedre forbundets positionering.

"Pinocciokugle-effekten" er som at se børn dele pinocciokugler. En til dig og en til mig. For flere af repræsentanterne var det nok ikke så forfærdeligt svært at forholde sig til begrebet. Set i repræsentantskabsmødernes bakspejl lever vi ofte delvis midt i Pinocciokugle-effekten. Vi drukner gange på gang i indhold, retfærdighed og fragment, og har svært ved se ud over indholdet. I stedet skal der sættes fokus på »helhed og proces«.

Der blev givet rigeligt med stof til eftertanke i disse hektiske 45 minutter, der bare føltes som 10 små alt for korte minutter.

Som er kuriøs afslutning stillede Otto Juhl en kasse med pinocciokugler frem til deling i forsamlingen - med et håb om, at man kunne undgå "pinocciokugle-effekten".

• Selve repræsentantskabsmødet startede obligatorisk med uddeling af hædersbevisninger.

JBU's seniorleder Leif Sandberg fik meget fortjent overrakt guldnålen. Leif har i en lang årrække beklædt en række forskellige poster i både klub, kreds og union. I øjeblikket beklæder han, så vidt det vides her på redaktionen, ikke nogen navngiven post i Trekanten.

NYHEDSBREV

10/92

Men en placering i kulissen er sikkert ikke arbejdsfri. Et par af punkterne i indstillingen gik på, at han er myre flittig, og at han altid er på det rette sted på det rette tidspunkt.

Pressesekretær Niels Ærboe fik den store ære at blive kåret til "Årets leder".

Nu har referenten det svært igen. Han kan ikke nøjagtigt huske alle de pæne og rosende ord, der blev sagt i forbindelse med overrækkelsen af Årskruset. Men han kan tydeligt huske, hvordan han havde det inden i. Først bliver man helt tom, når ens navn bliver nævnt. Derefter bliver man lidt "flov" og tænker, kan det mon passe. Til sidst bliver man dejlig varm og glad, over den anerkendelse man får af sine bowling-kammerater for at passe sit eget lille hjørne af den store organisation.

- I forlængelse af Otto Juhls "Pep Talk" var det meget passende at beskæftige sig med det punkt i forbundsbestyrelsens beretning, der omhandlede "Bowlingens Fællesråd". Beklageligvis havde den nye formand for Sammenslutningen af Danske Bowlinghaller, Finn Hansen, Vejle, ikke fundet tid til at deltage i mødet. Jan Donde kunne referere fra et møde med Finn Hansen, hvor der blev erklæret interesse fra halejer-side til et mere formaliseret samarbejde. Forbundet må afstikke visse grænser i forholdet til hallerne. Hvis haller og forbund skal være samarbejdspartnere, skal det ske på en niveau, hvor vi kan se os selv i spejlet. Det er ikke samarbejde for enhver pris.

- Sponsorpleje er et svært ord. Forbundet har indtil nu ikke i tilstrækkelig grad tydeliggjort sit krav til landsholdsspillerne, og det er der kommet en enkelt uoverensstemmelse ud af. Der er fuld forståelse for, at spillerne forsøger at pleje både klubbens sponsorer og private sponsorer. Men der er ligeså stor enighed om, at er den sportslige bedrift foregået i forbunds-regi, foregår sponsorplejen efter forbundets præmisser. Efter devisen »hver ting til sin tid«. Forbundet udarbejder retningslinier for sponsorpleje.

- Teknisk Komité kan ikke længere klare sin opgave. Det store boom af nye haller har givet 3-mands hæren problemer. TEK skal virke som både en servicefunktion og en kontrollerende myndighed overfor hallerne. Det er vedtaget at udvide styrken til 2 mand øst og 4 mand vest samt en formand, der skal være administrativ. Ændringen iværksættes straks og indføres i lovene til næste år.

Den afgående formand Ole Slagslunde fik ikke sin beretning enstemmigt vedtaget. Til trods for at Ole beklagede et par vendinger, der nok kunne misforstås, kunne KBU ikke stemme for beretningen.

Ny administrerende chef i TEK blev Per "Fehår" Henriksen. Følgende nye menige medlemmer, Knud Petersen, Jørgen Christoffersen og Jimmy Sondberg, blev udpeget til komiteen.

- Det blev ligeledes vedtaget at ændre arbejdsgangen i dommerudvalget med øjeblikkelig virkning. Seniorudvalget skal ikke længere have noget med dommeruddannelsen at gøre. Alt arbejdet med tilrettelægning og uddannelse skal forgå i dommerudvalget.

Dommerudvalgets formand Kaj Brink havde i sin beretning kritiseret det manglende samarbejde med seniorudvalget og samtidig sat sit mandat til rådighed. Han blev taget på ordet, og erstattet med Poul Nielsen, Vejle, der til daglig er håndbolddommer og samtidig også har en fod indenfor instruktør uddannelsen af håndboldledere.

NYHEDSBREV

10/92

- Doping-problematikken, der indtil nu har sorteret under seniorlederen, har ligget helt stille det seneste år eller to. Opgaven skønnes efterhånden at være for omfattende for seniorlederen, der i forvejen har nok om ørene. Det blev derfor vedtaget at vælge en person, der kun har doping som sit arbejdsområde.

- Elitearbejdet på ungdomsfronten skal intensiveres. Oplevelsen ved ungdoms-EM hvor finnerne så godt som efter behag vandt guldmedaljer, har givet stof til eftertanke. Man kender en del til finnernes ungdomsprogram - og økonomi - og har erkendt, at hvis vi vil være med på vognen, skal der sadles om nu.

- World Cup var, som så mange gange tidligere, også oppe og vende i år. Der er rimelig enighed om at deltage i World Cup, idet det er det eneste arrangement, hvor den enkelte spiller selv er herre over sin deltagelse. World Cup'en er under alle omstændigheder taget af programmet i 1992 og til dels også i 1993, idet arrangementet ikke figurerer på de to års budgetter. For at få World Cup op at stå igen skal findes en ny og mere attraktiv måde at afvikle kvalifikationsrunden på. Konceptet skal udformes, så det giver mange spillere lyst til at deltage og dermed balance i økonomien. Ad-hoc udvalget til kulegravningen af World Cup, der skulle have været nedsat for længst, er endnu kun nået til at være en tanke.

Henning Salling forlader jobbet som seniorleder, og bliver erstattet af Grete Jørgensen. Grete havde ellers modvilligt, på grund af manglende nye emner, modtaget genvalg til seniorleder-posten i KBU på deres seneste rep-møde. Denne post er hun nu løst fra, og klar til at tørne ud for forbundet.

Nyt på lovfronten

Forbundets nye medlemspolitik er godkendt. Fremover skal der arbejdes med 3 forskellige kategorier af medlemmer. F-licenser er betegnelsen medlemmer, der har adgang til at deltage i alt, som vi kender i dag. L-licenser er for medlemmer der kun ønsker og har adgang til at deltage i rent lokale arrangementer i den hal deres klub er tilknyttet. Og sidst optages der medlemmer uden licens, der kun kan deltage i arrangementer der præcist er udskrevet til klubmedlemmer uden licens.

- Alle ved, at spillere altid skal spille i godkendt klubdragt. Nu er der dog tilføjet en passus, der siger, at spillere, der repræsenterer forbundet i udenlandske turneringer, kan pålægges at stille op i en spilledragt valgt af forbundet.

Afstemningen fik et højst pudsigt forløb. JBU kom med et ændringsforslag til det oprindelige forslag. JBU's ændring blev nedstemt, og da der så skulle stemmes om det oprindelige forslag, blev det ren "kage-mand". JBU stemte nu imod det oprindelige forslag, selvom det netop var blevet godkendt på deres eget rep-møde. Fadæsen blev opdaget, og selvom det måske strider lidt imod normal praksis lod dirigenten, Poul Erik Petersen, fornuften råde, og tog forslaget op til fornyet afstemning.

- Forbundsbestyrelsen udvides med en arbejdende suppleant, der kan indtræde på alle forbunds-valgte poster. Niels Madsen, Fredericia, blev valgt til den nyoprettede post.

NYHEDSBREV

10/92

• Landstrænervirket deles op i en administrativ del og en udøvende del. Hele landstrænervirket får en formand valgt af repræsentantskabet. Formanden, der kom til at hedde Henrik Schartau, Århus, forestår alt planlægning og koordinering. Landstræneren, nu er der kun een, hedder stadig Leo Klitte.

• Reklamevedtægterne fik en tilføjelse der hedder, »Reklamen kan placeres på overdelens ryg, bryst, ærme eller på benklæder, nederdel.

• Stævner der er godkendt af DBwF er fremover snittællende. Det er nok nødvendigt for den interesserede, at fordybe sig lidt nøjere i, hvornår et stævne er godkendt af forbundet eller af unionen, og måske i særdeleshed hvornår det er forbundet, der skal godkende, og hvornår det er unionen, der skal godkende.

• Forslaget om at lade 1. division spille hele runder i samme hal har været en genganger på de seneste rep-møder. Nu er det vedtaget. Allerede fra sæsonstart hedder det "Division Tour". Det var ikke til udelt glæde for JBU's Booking-Jensen, der allerede havde planlagt efter den gamle model.

• Hver sæson afvikles der en landsdækkende turnering for juniorer, på lige fod med den der eksisterer for både ynglinge og ungseniorer.

• Forbundets initiativfond er ændret, således at det i fremtiden vil være muligt for fondet at gå ind og støtte igangsætning af bowling-center-projekter.

Ny formand

Det havde længe været kendt, at årets repræsentantskabsmøde samtidig ville være Jan Dondes "afdansningsbal" efter seks gode år på formandsposten.

Afløseren blev også helt som ventet Arne Hyldekrog fra København. Arne er ikke ukendt med ledende poster indenfor bowling-verdenen. Siden 1987 har han været ungdomsleder i Grøndal-Kredsen. Og i de sidste 2 år har han samtidig også siddet i formandsstolen. Begge lederposterne forlod han ved kredsens ordinære repræsentantskabsmøde tidligere på året.

Helle Albrecht, tidligere sekretær i JBU, blev valgt til forbundssekretær, og Torben Stuer, Køge, blev valgt til idrætskasserer. Ny kritisk revisor blev Peter Hornbæk.

Sværeste opgave

Næstformand Bruno Stokholm kom nok på en af sit livs sværeste opgaver, da han gik på talerstolen for på de danske bowleres vegne, at tage "afsked" med en populær formand og personlig god ven.

Bruno var tydeligt berørt, da han på en både personlig og humoristisk måde fik sagt tak og overrakt en række gaver, der skal minde Jan om tiden i Dansk Bowling Forbund.

Jan Donde blev også dekoreret med forbundets fornemste udmærkelse "sølv med emalje". Hæderstegnet er tidligere kun tildelt 3 af forbundets store personligheder.

Repræsentantskabet takkede af med Jan, med en flere minutters langt stående ovation.

NYHEDSBREV

10/92

"Årets Bøf"

Det er ikke altid en speciel hæder, at blive tildelt "Årets Bøf". Bøfudvalgets altid årvågne formand, Mogens Nymann, kunne da også fra talerstolen meddele, på sin sædvanlige vanvittige facon, at "Årets Bøf" skulle tildeles en person, der til tider havde vist dyb foragt for repræsentantskabsmødet. Under formandens mundtlige supplement til beretningen, tog han walkmandens hovedtelefoner på, og på tidspunkter hvor andre, efter hans mening, uinteressante personer var på talerstolen, var det avisen der blev studeret.

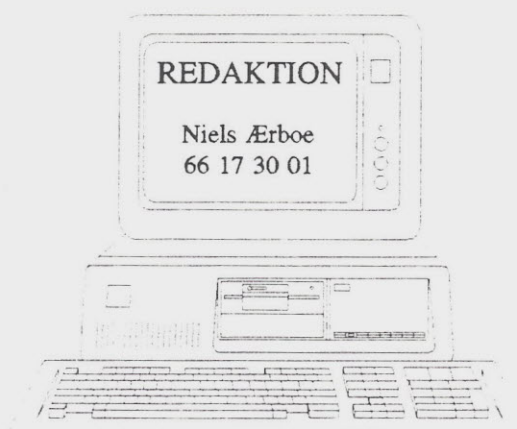
"Årets Bøf" gik til forbundets tidligere seniorleder Kaj Andersen.

TEAM DANMARK

Kandidatlisten pr. 1. maj 1992 indeholder mange bowlere.

I Elitegruppen, hvor der gives støtte til idrætsudøvere og hold på højeste internationale niveau, står damelandsholdet, Peer Jensen og Lars Øger. Anne Rath, der i flere år har tilhørt elitegruppen, er efter eget ønske trådt ud.

I Kandidatgruppen, hvor der gives støtte til idrætsudøvere og hold, der har opnået meget gode internationale resultater, elle som indenfor en rimelig tidshorisont skønnes at nå elitestatus, står herrerlandsholdet, Helle Andersen, Helle Jakobsen, Pia Jarlstrøm og Tom Hedegaard.

G😊D S😊MMER